

At vi har den holdning, er der i hvert fald fem grunde til:

For det første findes der i dag – altså i 1995 – et veludbygget og omfattende kommunalt tilsyn, som klart har fået stigende betydning siden kommunalreformen for 25 år siden. Kommunaltilsynets opgave er bl.a at vogte over, at kommunalforvaltningens mange og ofte ganske indviklede regler overholdes. Tilsynet skal også kontrollere, at de kommunale forvaltninger overholder den gældende ret, og samtidig har tilsynet en pligt – jeg understreger en pligt – til at tage en sag op til nærmere undersøgelse, hvis det antages, at der kan foreligge ulovlige forhold af en vis betydning.

For det andet: Forvaltningen i kommuner og i amter er underkastet en langt mere direkte demokratisk kontrol end alle de statslige forvaltninger. Kontrollen udøves jo af de mange tusinde folkevalgte lokalpolitikere, som står direkte til ansvar for deres indsats eller eventuel manglende indsats hvert 4. år.

For det tredje: I de senere år har der været en klar – og efter konservativ mening – rigtig tendens til at begrænse mulighederne for at klage over kommunale afgørelser til en statslig myndighed. Dette er sket ud fra den holdning, at hvor der foreligger et betydeligt element af lokalt skøn, vil det være forkert, at en statslig myndighed – man kunne kalde det en fjern statslig myndighed, typisk her i København – kunne omgøre dette lokale skøn, truffet i f.eks. Næstved, Holstebro eller Nakskov. Dette er for øvrigt udtryk for nøjagtig den samme holdning, som et enigt Folketing har, når vi snakker Europapolitik. Jeg tænker her på det, vi kalder subsidiaritetsprincippet, eller på almindeligt dansk nærhedsprincippet, altså det princip, der siger, at EU ikke skal træffe afgørelser eller bestemme på områder, der naturligt eller bedre kan afgøres lokalt, dvs. her i Danmark.

For det fjerde: Vort synspunkt har gjort sig gældende i de senere år – og nu vender jeg altså tilbage til Danmark, til kommunerne og til amterne – nemlig at afgørelser af mindre betydning og vedrørende bagatelagtige spørgsmål ikke bør kunne påklages. Dette synspunkt vil jeg godt kæde sammen med en konservativ holdning om, at det er et væsentligt element i borgernes retssikkerhed, at eventuelle anker eller klager kan blive behandlet og afgjort inden for en rimelig kort tidsfrist, og det er jo meget vanskeligt, for ikke at sige at umuligt, hvis Folketinget bygger lag på lag af klage- og ankemuligheder op oven på hinanden.

For det femte: Det er vigtigt at understrege, at Ombudsmanden allerede i dag efter den gældende lov kan prøve alle kommunale afgørelser, hvor der er mulighed for rekurs, og det skal også fremhæves, at Ombudsmanden yderligere af egen drift kan tage andre kommunale afgørelser op til behandling, hvis Ombudsmanden finder, at der er tale om krænkelse af væsentlige retlige interesser.

Disse fem grunde sammenholdt med de synspunkter, jeg fremførte 9. december sidste år, gør, at den konservative folketingsgruppe ikke finder noget behov for at ændre ombudsmandsloven på dette område.

Margrete Auken (SF):

Jeg havde da håbet, at vi i dag kunne have konkluderet, at nu kunne vi se at blive færdige. Jeg er selvfølgelig lidt rystet over at høre først og fremmest det konservative medlem sige, at man ikke kan være med til det ene og til det andet og til det tredje og oven i købet at beskrive Ombudsmanden som en fjern statslig instans. Jeg tror, de fleste mennesker, der kommer i klemme i systemet, betragter Ombudsmanden som noget af det nærmeste, de kan komme til, i forhold til de utilgængelige lokalmyndigheder, man ikke kan råbe op.

Jeg håber altså meget, at De Konservative er indstillet på, at vi kører det her igennem, og det er selvfølgelig først og fremmest, fordi vi har brug for at få det kommunale ind, for det er trukket ud i tidens løb. Vi har simpelt hen forringet retssikkerheden for folk i forhold til, hvordan det var, da ombudsmandsloven oprindeligt blev lavet, og jeg synes, det vil være meget beklageligt, hvis De Konservative skal forhindre, at vi nu får det genoprettet. Det, det jo drejer sig om, er at få genoprettet ombudsmandsloven.

Jeg har lige i et møde med Etisk Råd været sammen med Nordskov Nielsen, som refererede, at han plejede at sige, når han var ude at fortælle om ombudsmandsinstitutionen, at institutionen er meget populær, men dens virksomhed er ikke helt så populær, og det har selvfølgelig noget at gøre med, at den træder dem over tæerne, der sidder med magten rundt omkring.

Jeg havde egentlig håbet, at De Konservative ville have glædet sig sammen med os andre over, at det var tilfældet. Jeg håber, jeg har misforstået, hvad den konservative ordfører sagde. Det er så mit sidste håb om det her, for det ville altså være ærgerligt, hvis vi skulle køre det